
ΤΟ ΔΩΡΟ

Πόσες μέρες, αναρωτιόταν, έμεινε καθισμένη κοιτάζοντας το θολό κρύο νερό να ανεβαίνει σιγά σιγά και να καταπίνει τη στεριά; Μόλις που θυμόταν τότε άρχισε να βρέχει, μια βροχή που ερχόταν νότια του βάλτου και χτυπούσε με δύναμη το σπίτι της. Μετά, το ποτάμι άρχισε να φουσκώνει αργά αργά, κάποια στιγμή σταμάτησε, για να αρχίσει πάλι να φουσκώνει. Ώρα με την ώρα, η βροχή γέμιζε τα ρυάκια, τα χαντάκια και πλημμύριζε τα χαμηλά μέρη. Ενώ κοιμόταν, τη νύχτα η βροχή κατέκλυσε το δρόμο, την περικύκλωσε αφήνοντάς την μόνη, η βάρκα της χάθηκε, το σπίτι της σα να βρήκε στο ανάχωμα. Τώρα τα νερά έγλειφαν τις αλειμμένες με πίσσα σανίδες των υποστλωμάτων και συνέχιζαν να ανεβαίνουν.

Όσο έφτανε το μάτι της, μέχρι τις κορυφές των δένδρων, εκεί όπου πριν βρισκόταν η απέναντι όχθη του ποταμού, ο βάλτος δεν ήταν παρά μία απέραντη έρημη έκταση νερού που τη μαστίγωνε η βροχή και όσο για το ποτάμι είχε εξαφανισθεί μέσα στην απεραντοσύνη του βάλτου. Το σπίτι, που το ισόγειό του έμοιαζε με πλοίο, ήταν φτιαγμένο για να αντέχει σε μια τέτοια πλημμύρα, αν τυχόν ποτέ συνέβαινε, μα τώρα πια είχε παλιώσει. Ίσως οι σανίδες στο κάτω μέρος να είχαν μισοσαπίσει, ίσως το χοντρό σχοινί που έδενε το σπίτι της στην υπεραιωνόβια βελανιδιά, να υποχωρούσε και το ρεύμα να παρέσερνε το σπίτι της, όπως είχε παρασύρει τη βάρκα της.

Κανένας δεν μπορούσε πια να πλησιάσει. Μπορούσε να φωνάξει, αλλά δε θα χρησίμευε σε τίποτα, κανένας δε θα την άκουγε. Τριγύρω από το βάλτο κάποιοι πάλευαν να σώσουν ό,τι μπορούσαν, την ίδια τους τη ζωή. Είδε ένα ολόκληρο σπίτι να παρασύρεται, να γλυστρά τόσο σιωπηλά που ένιωθε σα να παρακολουθούσε κηδεία. Βλέποντάς το, θυμήθηκε σε ποιον ανήκε. Ήταν οδυνηρό να το βλέπει να παρασύρεται έτσι. Οι ιδιοκτήτες του είχαν μάλλον καταφύγει σε ψηλότερα μέρη. Αργότερα, όταν έπεσε το σκοτάδι και η βροχή έγινε πιο έντονη, άκουσε την κραυγή ενός πούμα.

Το σπίτι τώρα φαινόταν να σκιρτά γύρω της σαν να ήταν ζωντανό. Έσκυψε να πιάσει τη λάμπα που γλίστρησε από το κομοδίνο και την έβαλε ανάμεσα στα πόδια της, για να τη στηρίξει καλύτερα. Τότε ακριβώς τρίζοντας και αγκομαχώντας το σπίτι ξεριζώθηκε από το χώμα και άρχισε να επιπλέει χορευόντας στα νερά σαν φελός και να παρασειρείται από το ρεύμα του ποταμού. Η γυναίκα γαντζώθηκε στην άκρη του κρεβατιού. Το σπίτι, που ταρακουνιόταν απ' όλες τις πλευρές, κατάφερε να σταματήσει κάπου. Έπειτα από ένα τίναγμα και από ένα παραπονιαρικό τρίξιμο των γερασμένων μαδεριών, επικράτησε ησυχία. Σιγά σιγά το ρεύμα σταμάτησε να σπρώχνει και το σπίτι κουνήθηκε προς τα πίσω με τριγμούς και πάλι μπροστά μέχρι το ανάχωμα. Η γυναίκα κράτησε την ανάσα της και έμεινε καθιστή για αρκετά λεπτά, αισθανόμενη το αργό κούνημα του σπιτιού. Το σκοτάδι έπεσε και η βροχή συνέχιζε ασταμάτητα. Με το κεφάλι ακουμπισμένο στο χέρι της, αποκοιμήθηκε γαντζωμένη στο κρεβάτι.

Το ουρλιαχτό την ξύπνησε μέσα στη νύχτα, ένας θόρυβος που έκρυβε μεγάλη αγωνία την έσπρωξε να σηκωθεί, πριν καλά καλά ξυπνήσει. Μέσα στο σκοτάδι χτύπησε στο κρεβάτι. Η κραυγή ερχόταν απ' έξω, από το ποτάμι, και αυτή άκουγε κάτι να κινείται, κάτι μεγάλο να κάνει ένα θόρυβο σαν να ξύνει κάτι. Ίσως ήταν κάποιο άλλο σπίτι. Μετά κάτι ακούμπησε τα πλάγια του σπιτιού. Ήταν ένα δένδρο. Η γυναίκα αφουγκράστηκε το θόρυβο από τα κλαδιά και τα φύλλα που παρασύρονταν από το ρεύμα και μετά πάλι τη βροχή και τον παφλασμό του νερού, θορύβους τόσο συνεχούς που δεν ξεχώριζαν πια από τη σιωπή. Ζαρωμένη στο κρεβάτι της είχε σχεδόν αποκοιμηθεί, όταν ξαφνικά ένα δεύτερο ουρλιαχτό ακούστηκε τόσο κοντά αυτή τη φορά, σα να προερχόταν μέσα από το δωμάτιο. Με ορθάνοιχτα μάτια μέσα στο σκοτάδι σύρθηκε στην άλλη άκρη του κρεβατιού, μέχρι να αγγίξει το ψυχρό μέταλλο της καραμπίνας. Έπειτα, κουνιασμένη στο μαξιλάρι της, κράτησε το όπλο ανάμεσα στα γόνατά της. “Ποιος είναι;” φώναξε.

Ένα άλλο ουρλιαχτό αδύναμο και λιγότερο διαπεραστικό, ήταν η απάντηση, πριν ξαναβασιλέψει η σιωπή. Ζάρωσε στο κρεβάτι της. Ό,τι και να ήταν αυτό το πλάσμα,

55 μπορούσε να το ακούει να κινείται γύρω από τη βεράντα. Τα σανίδια έτριζαν και άκουγε τον θόρυβο των αντικειμένων που αναποδογύριζαν. Ακούστηκε ένα ξύσιμο στον τοίχο, σαν να ήθελε κανείς να τον ρίξει, για να μπει. Κατάλαβε τότε περί τίνος επρόκειτο. Ήταν ένα μεγάλο αιλουροειδές, το οποίο βρισκόταν πάνω στο ξεριζωμένο δένδρο που έπεσε πριν στο σπίτι της. Ένα δώρο που είχε έλθει με την πλημμύρα.

60 Ασυναίσθητα έπιασε με το ένα της χέρι το πρόσωπό και το λαιμό της. Η караμπίνα παραλίγο να της πέσει από τα γόνατα. Ποτέ στη ζωή της δεν είχε ξαναδεί πούμα: είχε ακούσει από άλλους να μιλάνε γι' αυτά, είχε ακούσει τις κραυγές τους από μακριά, που έμοιαζαν με κραυγές πόνου. Το αιλουροειδές βάλθηκε πάλι να ξύνει τον τοίχο σπρώχνοντας το παράθυρο που ήταν κοντά στην πόρτα. Όσο είχε το νού της στο παράθυρο και το αιλουροειδές παρέμενε στριμωγμένο μεταξύ τοίχου και νερού, δεν κινδύνευε από τίποτα. Έξω, το ζώο είχε σταματήσει να ξύνει με τα νύχια του την εξωτερική σκουριασμένη σίτα του παραθύρου. Πού και πού, μόνο, βογκούσε ή βρυχιόταν.

65 Όταν επιτέλους ένα γλωμό φως διαπέρασε τη βροχή σαν μια σκιά στο σκοτάδι, η γυναίκα ήταν ακόμα καθισμένη στο κρεβάτι, ξυλιασμένη από το κρύο. Τα χέρια της, συνηθισμένα να κωπηλατούν στο ποτάμι, πονούσαν, επειδή είχαν μείνει ακίνητα κρατώντας την караμπίνα. Δεν τολμούσε να κουνηθεί, γιατί φοβόταν μήπως ο θόρυβος ξαναζωντανέψει το αιλουροειδές. Πετρωμένη, κουνιόταν μόνο με το ρυθμό του σπιτιού. Η βροχή συνέχιζε να πέφτει σαν να μην επρόκειτο ποτέ να σταματήσει. Μέσα από το γκριζό φως κατάφερε να διακρίνει την επιφάνεια που σκιρτούσε από τη βροχή και μακριά στο βάθος, το αχνό σχήμα της κορυφής των δένδρων που ξεπρόβαλλαν από το νερό. Το αιλουροειδές έμενε ακίνητο. Ίσως να είχε φύγει.

75 Αφήνοντας το όπλο, η γυναίκα γλίστρησε από το κρεβάτι και πλησίασε αθόρυβα το παράθυρο. Το πούμα ήταν ακόμα εκεί, μαζεμένο στην άκρη της βεράντας, παρατηρώντας την υπεραιωνόβια βελανιδιά, εκεί που ήταν δεμένο το σπίτι, σαν να ήθελε να δει, αν θα τα κατάφερνε να πηδήξει σε κάποιο κλαδί που προεξείχε. Δεν φαινόταν τόσο τρομερό. Τώρα η γυναίκα μπορούσε να το δει, να δει τη γούνα του με το βρεγμένο πυκνό τρίχωμα, το αδυνατισμένο του σώμα και τα πλευρά του που ξεχώριζαν από κάτω. Θα ήταν εύκολο να το πυροβολήσει, εκεί όπου ήταν καθισμένο με τη μακριά ουρά του να σκουπίζει το έδαφος. Έκανε προς τα πίσω, για να πάρει το όπλο, όταν το πούμα γύρισε προς τη μεριά της. Χωρίς προειδοποίηση, χωρίς τέντωμα ή ένταση μυών, το πούμα πήδηξε προς το παράθυρο και έσπασε το τζάμι. Η γυναίκα έπεσε προς τα πίσω, πνίγοντας μια κραυγή, άρπαξε το όπλο και πυροβόλησε προς το παράθυρο, αλλά αστόχησε. Δεν έβλεπε πια το ζώο που είχε αρχίσει να περπατά πάνω κάτω, αλλά μπορούσε να διακρίνει το κεφάλι του και την καμπύλη της πλάτης του, καθώς περνούσε μπροστά από το παράθυρο.

80 Τρέμοντας, η γυναίκα ξαναγύρισε στο κρεβάτι και ξάπλωσε. Ο μονότονος και αδιάκοπος θόρυβος του ποταμού και της βροχής, το διαπεραστικό κρύο, καθόρισαν την πείσμωνσαν. Σημάδεψε το παράθυρο και ετοίμασε το όπλο. Έπειτα σηκώθηκε ξανά, για να κοιτάξει. Το πούμα είχε αποκοιμηθεί με το κεφάλι στηριγμένο στα πόδια, σαν γάτα. Για πρώτη φορά από τότε που άρχισε να βρέχει, αισθάνθηκε την επιθυμία να κλάψει για τον εαυτό της, για όλους, για όλα όσα άγγιξε η πλημμύρα. Γλίστρησε προς το κρεβάτι και τυλίχτηκε με το πάπλωμα. Θα έπρεπε να είχε φύγει, όταν μπορούσε, όταν οι δρόμοι ήταν ακόμα ανοικτοί, πριν ακόμα παρασυρθεί η βάρκα της. Καθώς ταλαντευόταν μία μπροστά και μία πίσω στον ρυθμό των δονήσεων του σπιτιού, ένα σφίξιμο στο στομάχι της θύμισε ότι δεν είχε φάει και δεν θυμόταν από πότε ήταν νηστική. Πεινούσε πολύ, όπως και το αιλουροειδές.

95 Τρύπωσε στην κουζίνα, άναψε φωτιά με μερικά κομμάτια ξύλου που είχαν απομείνει. Αν αυτή η κρίσιμη κατάσταση συνεχιζόταν, τότε θα έκαιγε την καρέκλα, ίσως ακόμα και το τραπέζι. Αρπάζοντας το τελευταίο κομμάτι καπνιστού κρέατος που κρεμόταν από το ταβάνι, το έκοψε σε χοντρές φέτες και τις έβαλε στο τηγάνι. Η τσίκνα του κρέατος τη ζάλισε. Είχαν απομείνει μερικά μπαγιάτικα μπισκότα και θα μπορούσε να κάνει καφέ. Όσο για νερό, υπήρχε άφθονο.

Καθώς ετοιμαζόταν να φάει, είχε ξεχάσει την ύπαρξη του πούμα, ως τη στιγμή που αυτό

105 άρχισε να βογκάει. Πεινούσε και αυτό. «Άσε με να φάω» τού φώναξε· «αργότερα θα ασχοληθώ μαζί σου» και χαμογέλασε πονηρά. Καθώς ετοιμαζόταν να κρεμάσει το υπόλοιπο κρέας στο καρφί, το πούμα έβγαλε ένα βαθύ βρυχηθμό, και παραλίγο να της πέσει το κρέας. Όταν τελείωσε το φαγητό, ξαναγύρισε στο κρεβάτι και ξαναπήρε την καραμπίνα. Το σπίτι τώρα είχε ανέβει τόσο ψηλά, που δεν ακουμπούσε στο ανάχωμα, όταν το ρεύμα του ποταμού το έσπρωχνε προς τα εκεί. Το φαγητό την είχε ζεστάνει. Μπορούσε να απαλλαγεί από το ζώο, 110 όσο το φως διαπερνούσε ακόμα τη βροχή. Γλίστρησε αργά προς το παράθυρο. Το πούμα ήταν ακόμα εκεί και είχε αρχίσει να κινείται γύρω γύρω στη βεράντα. Το κοίταξε επίμονα χωρίς να φοβηθεί. Έπειτα, χωρίς να σκεφτεί αυτό που έκανε, άφησε το όπλο, έκανε το γύρο του κρεβατιού και πήγε στην κουζίνα. Το πούμα πηγαινοερχόταν ανήσυχο. Η γυναίκα ξεκρέμασε το κρέας που είχε απομείνει, διέσχισε το δωμάτιο, για να πλησιάσει το παράθυρο 115 και από το σπασμένο τζάμι το πέταξε έξω. Από την άλλη πλευρά ακούστηκε μια κραυγή πείνας και κάτι σαν ηλεκτρισμός διαπέρασε το ζώο και τη γυναίκα. Έκπληκτη από αυτό που μόλις έκανε, επέστρεψε στο κρεβάτι της. Άκουγε το πούμα να κατασπαράζει το κρέας, το σπίτι κουνιόταν γύρω της.

120 Όταν ξύπνησε πάλι, κατάλαβε αμέσως ότι όλα είχαν αλλάξει. Η βροχή είχε σταματήσει. Προσπάθησε να αισθανθεί το κούνημα του σπιτιού, αλλά το σπίτι της δεν ταλαντευόταν πια πάνω στο νερό. Άνοιξε την πόρτα και είδε μέσα από τη σκισμένη σίτα έναν κόσμο εντελώς διαφορετικό. Το σπίτι της είχε αράξει πάνω στο ανάχωμα, εκεί όπου ήταν πάντα. Μερικά βήματα πιο πέρα, το ποτάμι κυλούσε ορμητικά, αλλά δεν κάλυπτε το χώρο μεταξύ του σπιτιού και της γέρικης βελανιδιάς. Το πούμα είχε εξαφανιστεί. Τα ίχνη βημάτων που 125 ξεκινούσαν από την αυλή με κατεύθυνση τη βελανιδιά και το βάλτο, ήδη εξαφανίζονταν στη μαλακή λάσπη. Και εκεί στη βεράντα, βρισκόταν φαγωμένο ως το κόκκαλο ό,τι απέμεινε από το κρέας.

Πηγή: Louis Dollarhide, *“The Gift” in Mississippi Writers: Reflections of Childhood and Youth*, Volume I. Edited by Dorothy Abbott, University Press of Mississippi, 1985. Μετάφραση: Ομάδα PISA του Κ.Ε.Ε.

Με βάση όσα διαβάσατε στην προηγούμενη ιστορία, να απαντήσετε στις επόμενες ερωτήσεις. (Οι αριθμοί στο αριστερό περιθώριο του κειμένου μπορούν να σας βοηθήσουν να βρείτε τα σημεία στα οποία αναφέρονται οι ερωτήσεις.)

Ερώτηση 1: ΤΟ ΔΩΡΟ

Ακολουθεί διάλογος δύο προσώπων που διάβασαν το κείμενο «Το δώρο».

Βρείτε μέσα στο κείμενο τα στοιχεία που ο κάθε συνομιλητής θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει, για να αιτιολογήσει την άποψή του.

Συνομιλητής 1

.....

Συνομιλητής 2

.....

Ερώτηση 2: ΤΟ ΔΩΡΟ

Σε ποια θέση βρίσκεται η γυναίκα στην αρχή της αφήγησης;

- A. Είναι πάρα πολύ αδύναμη, για να εγκαταλείψει το σπίτι της έπειτα από πολλές μέρες χωρίς τροφή.
- B. Υπερασπίζει τον εαυτό της από το άγριο ζώο.
- Γ. Το σπίτι της περικυκλώθηκε από τα νερά της πλημμύρας.
- Δ. Ένα ποτάμι που ξεχείλισε, παρέσυρε το σπίτι της.

Ερώτηση 3: ΤΟ ΔΩΡΟ

Ακολουθούν κάποιες από τις πρώτες αναφορές στο πούμα.

«Το ουρλιαχτό την ξύπνησε μέσα στη νύχτα, ένας θόρυβος που έκρυβε μεγάλη αγωνία...» (σειρά 38)

«Ένα άλλο ουρλιαχτό αδύναμο και λιγότερο διαπεραστικό, ήταν η απάντηση ...» (σειρές 49-50)

«... είχε ακούσει τις κραυγές τους από μακριά, που έμοιαζαν με κραυγές πόνου» (σειρές 58-59)

Λαμβάνοντας υπόψη τι συνέβη στη συνέχεια της ιστορίας, γιατί κατά την άποψή σας ο συγγραφέας αποφάσισε να παρουσιάσει το πούμα με τέτοιου είδους περιγραφές;

.....

.....

.....

.....

Ερώτηση 4: ΤΟ ΔΩΡΟ

«Τότε ακριβώς τρίζοντας και αγκομαχώντας το σπίτι ξεριζώθηκε...» (σειρά 27)

Τι συνέβη στο σπίτι σ' αυτό το σημείο της αφήγησης;

- A. Το σπίτι κατέρρευσε.
- B. Το σπίτι άρχισε να επιπλέει.
- Γ. Το σπίτι συγκρούστηκε με τη βελανιδιά.
- Δ. Το σπίτι βούλιαξε στο βάθος του ποταμού.

Ερώτηση 5: ΤΟ ΔΩΡΟ

Σύμφωνα με το κείμενο, τι έκανε τη γυναίκα να ταΐσει το πούμα;

.....

.....

.....

Ερώτηση 6: ΤΟ ΔΩΡΟ

Όταν η γυναίκα λέει: «αργότερα θα ασχοληθώ μαζί σου» (σειρές 105-106), θέλει να πει ότι:

- A. Είναι σίγουρη ότι το αιλουροειδές δεν θα της κάνει κακό.
- B. Προσπαθεί να τρομάξει το αιλουροειδές.
- Γ. Προτίθεται να πυροβολήσει το αιλουροειδές.
- Δ. Έχει την πρόθεση να ταΐσει το αιλουροειδές.

Ερώτηση 7: ΤΟ ΔΩΡΟ

Πιστεύετε ότι η τελευταία πρόταση του κειμένου «Το δώρο» αποτελεί ένα κατάλληλο τέλος για την ιστορία;

Αιτιολογήστε την απάντησή σας εξηγώντας πώς η τελευταία πρόταση συνδέεται με το περιεχόμενο της ιστορίας.

.....

.....

.....

.....

Σημείωση 1. Από Διεθνές Πρόγραμμα για την Αξιολόγηση των Μαθητών- PISA (σελ.78-85), από Κέντρο Εκπαιδευτικής Έρευνας, 2007, Αθήνα: Επτάλοφος Α.Β.Ε.Ε. (προσαρμογή)
Σημείωση 2. Θέμα που δόθηκε στους μαθητές/τριες για το Πρόγραμμα PISA 2000 (κυρίως έρευνα).

ΤΟ ΔΩΡΟ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ 1Α (Συνομιλητής 1 – «άκαρδη και σκληρή»)

Αποδεκτή απάντηση

Παρέχει στοιχεία από το κείμενο, για να υποστηρίξει την ιδέα ότι η γυναίκα είναι άκαρδη και σκληρή. Μπορεί να αναφέρεται στην πρόθεσή της να πυροβολήσει το πούμα ή στο γεγονός ότι πυροβόλησε πραγματικά εναντίον του. Μπορεί να χρησιμοποιήσει αποσπάσματα από το κείμενο ή να εκφρασθεί με δικά του λόγια.

- Προσπαθεί να σκοτώσει το πούμα.
- Είναι σκληρή, εφ' όσον το πρώτο πράγμα που σκέφτηκε ήταν να σκοτώσει το πούμα.
- Γελάει όταν σκέφτεται ότι θα σκοτώσει το αιλουροειδές.
- Ενώ τρώει, γελάει ακούγοντας το πούμα να μουγκρίζει.
- Άρπαξε το τουφέκι και πυροβόλησε προς το παράθυρο. [Απόσπασμα του κειμένου]

Μη αποδεκτή απάντηση

Απάντηση αόριστη και ανεπαρκής.

- Δεν αγαπά το πούμα.

Απάντηση που φανερώνει λανθασμένη κατανόηση ή απάντηση απίθανη ή εκτός θέματος.

- Είναι σκληρή, διότι αφήνει το αιλουροειδές έξω. [Είναι απίθανο να ενεργήσει διαφορετικά εξαιτίας του κινδύνου που το πούμα αντιπροσωπεύει στην αφήγηση.]
- Το αγόρι νομίζει ότι η γυναίκα έπρεπε να δείξει περισσότερο οίκτο. [Εξηγεί αυτό που λέει το αγόρι στο διάλογο, αντί να αναφερθεί στην αφήγηση.]

ΕΡΩΤΗΣΗ 1Β (Συνομιλητής 2 – «συμπονετική»)

Αποδεκτή απάντηση

Προτείνει στοιχεία του κειμένου, για να υποστηρίξει την ιδέα ότι η γυναίκα είναι συμπονετική. Μπορεί να αναφέρεται στην πράξη της να τσίψει το πούμα ή στη συμπόνια της προς το πούμα. Μπορεί να χρησιμοποιήσει φράσεις του κειμένου ή να χρησιμοποιήσει δικά του λόγια.

- Είναι γενναιόδωρη εφόσον μοιράζεται την τροφή της με το αιλουροειδές.
- Του δίνει κρέας.
- Ξεκρέμασε το κρέας που είχε απομείνει και το πέταξε έξω από το σπασμένο τζάμι. [Απόσπασμα του κειμένου]
- Όταν ακούει το πούμα για πρώτη φορά, σκέπτεται ότι είναι ένας ήχος θλιβερός, και όχι τρομακτικός. [Ενδειξη ότι η γυναίκα είναι ικανή να αισθανθεί συμπόνια για το πούμα.]
- Το κείμενο λέει: «Είχε ανάγκη να κλάψει για τον εαυτό της, για όλους, για όλα όσα άγγιξε η πλημμύρα. [Παραθέτει ένα απόσπασμα, όπου φαίνεται το γενικότερο συναίσθημα συμπόνιας.]

Μη αποδεκτή απάντηση

Απάντηση αόριστη ή ανεπαρκής.

- *Ενεργεί με συμπόνια.*
- *Είναι καλή.*

Απάντηση που φανερώνει λανθασμένη κατανόηση ή απάντηση εκτός θέματος.

- *Σκέφτεται ότι η γυναίκα είναι ένα πρόσωπο αξιαγάπητο. [Εκτός θέματος: εξηγεί αυτό που λέει το κορίτσι στο διάλογο, αντί να αναφερθεί στην αφήγηση.]*

ΕΡΩΤΗΣΗ 2

Αποδεκτή απάντηση

Το σπίτι της περικυκλώθηκε από τα νερά της πλημμύρας.

Μη αποδεκτή απάντηση

Άλλες απαντήσεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ 3

Αποδεκτή απάντηση

Δείχνει ότι οι περιγραφές αυτές στοχεύουν να προκαλέσουν τον οίκτο. Η αναφορά στην πρόθεση του συγγραφέα ή στην εντύπωση που προξενεί στον αναγνώστη, μπορεί να είναι σαφής ή να υπονοείται. Η αναφορά σε επεισόδια της αφήγησης, ομοίως, μπορεί να είναι σαφής ή να υπονοείται. Η απάντηση μπορεί να:

- (1) δείχνει τη σχέση ανάμεσα στο πούμα και στη γυναίκα (ή ανάμεσα στο πούμα και στους ανθρώπους γενικά) όσον αφορά τον πόνο.
 - (2) μας προετοιμάζει για τη συμπονετική στάση της γυναίκας_απέναντι στο πούμα στη συνέχεια της αφήγησης.
 - (3) παρουσιάζει το πούμα ως αντικείμενο συμπόνιας.
- *Οι κραυγές του πούμα είναι σχεδόν ανθρώπινες, συνεπώς είναι σαν τη γυναίκα, και αισθανόμαστε οίκτο και για τους δυο. [Σαφής αναφορά στο σύνδεσμο ανάμεσα στο πούμα και στη γυναίκα / στους ανθρώπους (1) Σαφής αναφορά στην εντύπωση που προξενεί στον αναγνώστη.]*
 - *Αυτό μας κάνει να συνειδητοποιήσουμε αμέσως ότι και το πούμα είναι επίσης θύμα της πλημμύρας. [Έμμεση αναφορά στο σύνδεσμο ανάμεσα στο πούμα και στους ανθρώπους που εκφράζεται με το «επίσης». (1) Σαφής αναφορά στην εντύπωση που προξενεί στον αναγνώστη.]*
 - *Η γυναίκα φαίνεται να αισθάνεται λύπη ακούγοντάς το, πριν ακόμα καταλάβει περί τίνος πρόκειται. [Συνδέει αυτές τις περιγραφές με τη μεταγενέστερη συμπονετική συμπεριφορά της γυναίκας (2), χωρίς σαφή αναφορά στην πρόθεση ή στο αποτέλεσμα.]*
 - *Αισθανόμαστε λύπη για το πούμα. [Ορθή κατανόηση του νοήματος των περιγραφών. (3) Σαφής αναφορά στην εντύπωση που προξενεί στον αναγνώστη.]*
 - *Δείχνει λυπημένο και τρομαγμένο. [Ορθή κατανόηση του νοήματος των περιγραφών (3), με έμμεση αναφορά στις προθέσεις του συγγραφέα.]*

Μερικώς αποδεκτή απάντηση

Αναφέρεται σε πιθανές προθέσεις του συγγραφέα (ή σε εντυπώσεις που προκαλούνται στον αναγνώστη) όχι όμως στον οίκτο. Η αναφορά στην πρόθεση του συγγραφέα ή στην εντύπωση που προκαλεί στον αναγνώστη, μπορεί να είναι σαφής ή να υπονοείται. Αναφορές σε επεισόδια της αφήγησης μπορεί να είναι σαφείς ή να υπονοούνται. Η απάντηση μπορεί να αναφέρεται:

(1) στην πρόθεση να δημιουργηθεί μια ατμόσφαιρα αγωνίας ή μυστηρίου. (Λέξεις όπως «ενδιαφέρον», «ευκολοδιάβαστο» και «ξεκάθαρο» θεωρούνται πολύ αόριστες).

(2) στη ιδέα ότι το πούμα παρουσιάζεται από την οπτική γωνία της γυναίκας.

- *Διότι αυτό δημιουργεί αγωνία. Δεν ξέρουμε αληθινά ποιος φωνάζει. [1]*
- *Δεν ξέρουμε τι είναι αυτό, ακριβώς όπως και η γυναίκα. [Συνδυασμός του (1) και του (2).]*
- *Περιγράφει τα αισθήματα της γυναίκας προς το πούμα. [2]*

Αναφέρεται στην κυριολεκτική διάσταση της αφήγησης. Η αναφορά στην πρόθεση του συγγραφέα και στην εντύπωση που προκαλεί στον αναγνώστη, να είναι σαφής ή να υπονοείται. Αναφορές στην αφήγηση, επίσης, μπορεί να είναι σαφείς ή να υπονοούνται. Η απάντηση μπορεί να αναφέρεται:

(1) στη ρεαλιστική περιγραφή του πούμα.

(2) στον τρόπο με τον οποίο οι περιγραφές αυτές ταιριάζουν με την κυριολεκτική διάσταση της αφήγησης.

- *Το πούμα είναι ένα άγριο ζώο και τα άγρια ζώα φωνάζουν. [1]*
- *Το πούμα είναι πεινασμένο, και αυτά τα ζώα φωνάζουν όταν πεινούν. [1]*
- *Ακούει τις φωνές του πούμα γιατί είναι σκοτεινά και δεν μπορεί να το δει. [2]*
- *Ακούγοντας το πούμα τώρα, θυμάται μια άλλη φορά που είχε ακούσει ένα. [2]*

Μη αποδεκτή απάντηση

Απάντηση αόριστη ή ανεπαρκής.

- *Αυτό κάνει την αφήγηση πιο ενδιαφέρουσα.*
- *Είναι μια γλώσσα ιδιαίτερα περιγραφική.*

Απάντηση που φανερώνει λανθασμένη κατανόηση του κειμένου, ή απάντηση εκτός θέματος.

- *Το πούμα φαίνεται ύπουλο σαν να περίμενε να την αρπάξει*
- *Αυτές οι περιγραφές παρουσιάζουν το πούμα με ένα τρόπο που έχει στόχο να τρομάξει τον αναγνώστη.*
- *Αφηγείται την ιστορία από την πλευρά του πούμα.*

ΕΡΩΤΗΣΗ 4

Αποδεκτή απάντηση

Το σπίτι άρχισε να επιπλέει.

Μη αποδεκτή απάντηση

Άλλες απαντήσεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ 5

Αποδεκτή απάντηση

Αναγνωρίζει ότι η πράξη της γυναίκας προκαλείται από οίκτο ή συμπόνια για το πούμα.

- Το λυπήθηκε.
- Διότι ξέρει τι είναι να πεινάει κανείς.
- Διότι είναι ένας συμπονετικός άνθρωπος.
- Για να το βοηθήσει να ζήσει.

Αναγνωρίζει ότι η ιστορία δεν εξηγεί με σαφήνεια ποια είναι τα κίνητρα της γυναίκας και / ή ότι δεν τα έχει συνειδητοποιήσει ούτε η ίδια.

- Δεν σκεφτόταν τι έκανε.
- Κάτω από κάποια παρόρμηση.
- Από ένστικτο.
- Δεν γνώριζε.
- Η ιστορία δεν το λέει.

Απαντά αναφερόμενος στο ότι το πούμα πεινά ή έχει ανάγκη από βοήθεια, χωρίς να κάνει αναφορά στα κίνητρα της γυναίκας.

- Διότι πεινούσε.
- Διότι φώναζε.

Μη αποδεκτή απάντηση

Απάντηση αόριστη, ανεπαρκής ή απάντηση εκτός θέματος.

Σκεφτόταν ότι το πούμα θα έφευγε αν του έδινε να φάει.

- Διότι το φοβόταν.
- Ήθελε να το κάνει κατοικίδιο.
- Για να το κάνει φίλο της.
- Γιατί το αγαπούσε.

ΕΡΩΤΗΣΗ 6

Αποδεκτή απάντηση

Προτίθεται να πυροβολήσει το αιλουροειδές.

Μη αποδεκτή απάντηση

Άλλες απαντήσεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ 7

Αποδεκτή απάντηση

Προχωρά πέρα από την κυριολεκτική διάσταση της αφήγησης. Αξιολογεί κατά πόσο η τελευταία πρόταση αποτελεί τον επίλογο στα θέματα της αφήγησης. Για παράδειγμα, η απάντηση μπορεί να αναφέρεται στις σχέσεις ανάμεσα στη γυναίκα και στο πούμα, στο θέμα της επιβίωσης, στο θέμα του δώρου ή της ευχαριστίας. Η άποψη του μαθητή σχετικά με τον αν η τελευταία πρόταση του κειμένου συμφωνεί ή όχι με το περιεχόμενο, μπορεί να είναι σαφής ή να υπονοείται.

- *Ναι. Η αφήγηση έφερε τη γυναίκα μπροστά στην ουσία της ζωής και το καλά καθαρισμένο κόκαλο είναι ένα σύμβολο.*
- *Ναι. Υποθέτω ότι τα υπολείμματα του κρέατος που άφησε το πούμα είναι επίσης ένα δώρο, του οποίου το μήνυμα είναι «Ζήστε και αφήστε να ζήσουν».*
- *Ναι. Το κόκαλο είναι σαν ένα δώρο, και είναι το θέμα της αφήγησης.*
- *Ναι. Το κόκαλο από το κρέας μας θυμίζει αυτό που θα μπορούσε να συμβεί στη γυναίκα.*
- *Ταιριάζει διότι κατά κάποιο τρόπο το ζώο την ευχαρίστησε για το κρέας.*

Μερικώς αποδεκτή απάντηση

Προχωρά πέρα από την κυριολεκτική διάσταση της αφήγησης, αξιολογεί όμως την τελευταία πρόταση συσχετίζοντάς την με το ύφος και το κλίμα όλου του κειμένου. Η άποψη του μαθητή σχετικά με το αν η τελευταία πρόταση του κειμένου συμφωνεί ή όχι με το περιεχόμενο, μπορεί να είναι σαφής ή να υπονοείται.

- *Ναι, αυτό ταιριάζει στον ευθύ τόνο της αφήγησης.*
- *Ναι, αυτό παρατείνει το αίσθημα της ανησυχίας.*
- *Όχι, είναι πολύ απότομο, ενώ η υπόλοιπη αφήγηση είναι πολύ λεπτομερής.*

Η απάντηση περιορίζεται στην κυριολεκτική διάσταση της αφήγησης και στηρίζεται στην κατά λέξη κατανόηση του κειμένου. Αξιολογεί το τέλος της ιστορίας συσχετίζοντας την τελευταία πρόταση με συγκεκριμένα γεγονότα της ιστορίας. (Για παράδειγμα το πούμα που καταβροχθίζει το κρέας, η επίσκεψη του πούμα στο σπίτι, η πτώση της στάθμης του νερού του ποταμού). Η άποψη του μαθητή σχετικά με το αν η τελευταία πρόταση του κειμένου συμφωνεί ή όχι με το περιεχόμενο, μπορεί να είναι σαφής ή να υπονοείται.

- *Ναι, επιτρέπει να γνωρίζουμε αν το πούμα, έφαγε το κρέας.*
- *Όχι, το απόσπασμα που αφορούσε το κρέας είχε ήδη τελειώσει.*
- *Τελειώνει γιατί το κρέας τελείωσε και το ίδιο θα γίνει για την αφήγηση.*
- *Ναι. Τώρα που έπεσε η στάθμη του νερού του ποταμού και το κρέας φαγώθηκε, το αιλουροειδές δεν έχει πλέον λόγο να μείνει.*
- *Σκέπτομαι ότι είναι ένα καλό τέλος διότι είναι η απόδειξη ότι ένα πούμα πράγματι σταμάτησε στη βεράντα της. [Κυριολεκτική ερμηνεία του κειμένου: πράγματι συνέβησαν τα γεγονότα].*
- *Αυτό ταιριάζει καλά στο να περιγράψει πως ήταν μετά την πλημμύρα. [Αναφέρεται στο τέλος της πλημμύρας.]*

Μη αποδεκτή απάντηση

Απάντηση αόριστη ή ανεπαρκής.

- *Όχι, το δώρο δεν έχει καμιά σχέση με το τέλος της ιστορίας.*
- *Όχι. Θα ήταν καλύτερα να τελειώνω με κάτι πιο συναρπαστικό. [Δεν συσχετίζει το τέλος με την υπόλοιπη αφήγηση.]*
- *Τελειώνει με μια περιγραφή του κόκαλου.*

Απάντηση που φανερώνει λανθασμένη κατανόηση του κειμένου, ή απάντηση εκτός θέματος.

- *Ναι, δείχνει ότι δεν ήταν παρά ένα όνειρο.*
- *Όχι, διότι ο αναγνώστης δεν ξέρει γιατί το πούμα το έσκασε.*